

Uşaqları ürəkdən sevmək lazımdır...

Salva AMONAŞVILI,
Rusiya Təhsil Akademiyasının akademiki,
Beynəlxalq Humanist Pedagogika
Assosiasiyanın prezidenti, yazıçı

Müəllim peşəsi müasir dünyada ən mühüm peşələrdən biridir. Müasir müəllim təkcə uşaqları öyrətmir, özü də şagirdlərindən öyrənmək iqtidarındadır. Axi müəllim elm və kiçik şəxsiyyət arasında olan bir insandır. O, erdisiyah və təhsilli, öz fənnini biləndir: Yalnız böyük bilik ehtiyatı insana başqalarını öyrətmək hüququ verir. Müəllim uşaqa hörmətlə yanaşmalıdır. Bu gün uşaq müəllimləri təkcə şagird kimi maraqlandırma bilməz. Onların hər birinin öz keyfiyyətləri, tələbatları, istək və hədəfləri var, buna görə də müəllim şagirdə bir insanın insana olan münasibəti kimi yanaşmalıdır.

Müəllim uşaqa onun yalnız gələcəkdə necə görmək istədiyi kimi baxmamalıdır, onu bu günün uşağı kimi anlamalıdır - o, bu gün necədir, dərsdə hansı çətinliklər yaşayır, hansı qayğıları var? Müəllim müasir, ziyalı bir insan olmalıdır. Uşaqları elə maraqlandırmağı bacarmalıdır ki, onlar dərsə həvəslə gəlsinlər, məşğılələr bir göz qırıpmında keçsin və dərsdən sonra şagirdlər növbəti görüşləri gözləsinlər. Xoşbəxt müəllimin şagirdləri məktəbdə xoşbəxtlik yaşayır: onlar fəaliyyət göstərir, yaradırlar, hiss edirlər ki, onları sevirlər və onlara xeyir-xahlıq arzulayırlar. Hələ Sokrat iki min il bundan əvvəl demişdir: Hər bir insanda günəş var, ona yalnız işiqlanmağa imkan verin. Bizlərdən hər birimiz özümüzün sevgi və isti payını başqalarına hədiyyə edə bilərik.

Müasir müəllim gülümsəməyi bacaran və bütün ətrafindakıları maraqlandırma-

Müəllim peşəsində ən qorxunc hal uşaqlara laqeydlikdir

Bizim işimizin sirlərini dərk etməyənlərə o, adı görünür: dəftərlər, jurnallar, dərslər. Amma müəllim peşəsi öz mahiyətinə görə sevinc bəxş edir, çünki ən təmiz, səmimi və ədəbli insanlar - bizim uşaqlar ətrafımızdadır. Və çox məsuliyyətlidir, çünki bizə həyatda ən dəyərli insanları - uşaqları etibar ediblər. Mən uşaqları sadəcə ona görə sevirəm ki, onlar uşaqlardır. Yalnız bazar ertəsi - cüme günləri və yalnız məktəbdə dərs səviyyəsində pedagoq olmaq olmaz. Öz şagirdlərini sevmək, hər bir uşağı qarşı diqqəti olmaq, onu çətin dəqiqələrdə dəstəkləmək bacarığı - bütün bunlar yalnız ürəyin çağırışını ilə, ürəyin tələbi ilə mümkündür. Onu sevin ki, tədris edirsiniz və onları sevin ki, dərs deyirsiniz (V.O.Klyüçevski).

Uşaqları sevmək... Bu, mənim pedagoji kredomdur. Sevmək - deməli, anlamaq ki, onlar programlaşdırılmış varlıqlar deyillər, öz xarakterləri, temperamentləri, vərdişləri ilə şəxsiyyətdirlər. Anlamaq

ji təhsil alır, məhz o insandır ki, onda yalnız müəllim olmalıdır və başqa birisi ola bilməmək kimi daxili əminlik var.

Müəllimin istedadı başqasına bilik vermək və çətin məsələləri yüngül etmək bacarığından ibarətdir. Müəllim kimi doğulmaq lazımdır. Başqalarını tərbiyə etmək üçün o, özü tərbiyə edilmiş olmalıdır. Müəllim yalnız o halda yaxşıdır ki, onun sözləri işlərində ayrılmır. Müəllim olmaq ən sadə iş deyil. Müxtəlif düşünəcəli uşaqlardan vahid və möhkəm kollektiv yaratmaq bacarığına malik olmaq, bu, bir məharətdir. Hər bir şagirddə şəxsiyyəti görmək, bu, peşəkarlıqdır. Onlara xeyirxah və yaddaqlan məktəb həyatı yaşaya bilmək isə istedaddır. Əsl müəllimlər bu keyfiyyətlərə malik olmalıdır.

Mən isteyirəm ki, bizim indiki həyat şəraitimizdə müəllim öz xüsusi qiymətini və həvəsinə itirməsin. Hər kəs dahi rəssam, böyük musiqiçi və ya aktyor ola bil-

ki, dünyada qabiliyyətsiz uşaqlar yoxdur. Anlamaq lazımdır ki, təkcə mən, pedagoq uşağı öyrətmirəm, həm də o, mənim şagirdim, öz kiçik həyat təcrübəsinə baxmayaraq, mənə həyatı dərk etməyə kömək edir. Belə çıxır ki, biz eyni vaxtda öyrənirik. Müəllim olmaq öz şagirdlərinin dayağı olmaq deməkdir. İstənilən vəziyyətdə pozitivi tapmaq, bu nikbin yükü öz şagirdlərinə ötürməkdir. Onları biliklərə maraqlandırmaq, ruhlandırmak, qa-

mir. Əsl müəllim də hər kəs ola bilmir. Bütün dövrlərdə müəllimlik ən lazımlı və ən mürəkkəb peşələrdən biri olub. Bu peşəni seçən insan özünün bütün həyatını uşaqlara bağlayır. O yalnız oxumağı öyrətmir, yalnız öz biliklərini vermir, həm də uşağı bu mürəkkəb dünyada öz yerini tapmaqda kömək edir, onun baxışlarına təsir edir, xarakterini və şəxsiyyətini formalaşdırır. Əlbəttə ki, peşəyə həvəs olmadan effektiv pedagoji fəaliyyət qeyri-mükündür. Müəllimlik - ürəyin peşəsidir. O, insana uşaqlığın və uşağı dönyasında olmağa, onlara eyni dildə danışmağa, onları anlamağa imkan verir. Mənim fikrimcə, müəllim peşəsində ən qorxunc hal uşaqlara laqeydlikdir.

Uşaqlar hər bir uydurmanı müəyyən edə bilir, diqqətsizliyə kəskin reaksiya verirlər, buna görə də müəllim istənilən situasiyada öz şagirdləri ilə münasibətdə dürüst olmalıdır. Pedagoq öz fənnini mükəmməl bilməlidir, hər dərsini maraqlı, səmərəli, ən əsası isə şagirdlər üçün yaddaqlan edə bilməlidir. Müəllim hər bir şagirdi eyni cür sevməlidir. Sadə bir səbəbə görə ki, onlar, şagirdlər - uşaqlardır. Əgər müəllim uşağı iç dünyasına, onun həyəcanlarına laqeyddirsə, onun yeri, hətta öz fənnini gözəl bilsə belə, məktəb deyil.

Beləliklə, əsl müəllim olmaq nə deməkdir? Gündəlik hər bir əməkde sevinc və məmənunluq tapmaqdır. Uşağın müvəffəqiyyətlərinə və uğursuzluqlarına dərindən şərık olmaqdır. Müəllim uşaqları sevməli və onlara ünsiyyətdən zövq almalıdır. Problemlərin həlli, hədəflərə nail olmaq yollarının axtarışında mütəxəssis olmalıdır. Hər bir uşağı oxumaqda və inkişaf etməkdə kömək etməlidir. Yeni iş metod və formaları axtarmağı və tapmalıdır. Mən öz işimdə bu principləri rəhbər tuturam. Onların arasında əsas və ya ikinci dərəcəli, çox və ya az əhəmiyyətli yoxdur. Bəlkə, onlar çox sadədir? İslədiyim illər ərzində mən bir şeyi tam mənimsəmişəm ki, müəllimin bacarığı xoşbəxt tapıntı, təsadüfi uğur deyil, məhz sistemli, ağır zəhmətdir, həyəcanlı fikirlər, uğursuzluqlar və kəşflərə zəngin axtarışlardır.

bilmək bacarığı olan insandır, axı məktəb o vaxt yaşayır ki, orada müəllim uşaq üçün maraqlıdır. Niye mən müəlliməm? Mən sadəcə öz işimi sevirəm. Öz işimdə mən həmişə bu prinsipə əməl edirəm: Şagirdə zərər verme, ona bilik vermək üçün səndən asılı olan bütün hər şeyi et ki, o, uşaqlıqdan özünü şəxsiyyət kimi hiss etsin, onun ləyaqtını sindirəm. Uşaqlarda pedagoqa qarşı xüsusi duyğu var və onlar yalnız o müəllimin dərslərində həvəslə oxuyurlar ki, o özü də həvəslidir, öz peşəsini sevir, onları başa düşür, hansı yaşda olmasından asılı olmayıaraq bütün varlığı ilə gəncdir. Müəllimin peşəsi tamamilə adı deyil. Müəllimlik - bu, sadəcə peşə deyil. Bu ruhun vəziyyətidir. Bu, həyat tərzidir.

Müəllim özüylə onu əhatə edən dünya arasında harmoniyada olan şəxsiyyətdir. Bu ünsiyyət istədiyi əlaqəli olan yüksək peşəkarlıqdır. Müəllim peşəsi hərtərəfli bilik, sonsuz mənəvi xeyir-xahlıq, uşaqlara müdrik sevgi tələb edir.

nadlandırmaq, onlara ilham vermek, çətinliklərə qarşı durmağı və qalib gəlməyi öyrətməkdir. Lakin hələ bu kifayət etmir. Öz pedagoji səylərinin nəticələrini gözlərkən səbir nümayiş etdirmək, ən mürəkkəb situasiyalarda belə nikbin qalmaq və müəllimlik yolunda insanı keyfiyyətləri itirməmək lazımdır. Müasir uşaq çağdaş informasiya dünyasında yaşayır, buna görə də müəllim üçün bu gün öz fənnini və tədrisin metodikasını bilmək kifayət deyildir.

Innovasiya texnologiyalarına malik olmaq, təhsil prosesində rəqəmsal və elektron resurslardan effektiv istifadə etmək lazımdır. Şagirdlərimizin informasiya resursları dünyasına özünəməxsus bələdçi olmaq mənim üçün çox əhəmiyyətliidir. Elə bir dünyaya ki, orada tədqiqatçı, menecer, reklam agenti olmaq mümkündür. Bu gün böyük rus yazılıcısı və humanist Lev Nikolayeviç Tolstoyun aşağıdakı sözləri necə də müasir səslənir: Müəllim heç də o insan deyil ki, pedago-